

ad Jernbanen eller med Dampffib. Naar dette Skib med brudte Segl indkommer, telegrapherer altsaa Dppebørselscontrolleuren om Morgenens efter Toldforvalteren, og denne kommer da om Middagen; saalænge kan vel Told-dppebørselscontrolleuren nok passe paa de brudte Segl. Der er ingen Banffeligbed. Det ærede Medlem nævnte Kallundborg og Holbæk og meente, at der ikke kunde være Tale om at indføre en saadan Foranstaltning der, men hvis den nordvestjællandske Jernbane ikke kommer istand — hvad dog meget muligt kan skee — inden der kan blive Tale om ved indtrædende Vacance at indføre Foranstaltningen der, vil Ministeren have at overveie, om han vil gaae ind paa denne Ordning, inden Jernbanen kommer istand, eller ikke. Der er ikke paa noget Sted foreslaaet nogen bestemt Beslutning, som han skal følge, men han har kun sagt, at han, naar Tid, Forhold og Omstændigheder gjøre det hensigtsmæssigt, vil være opmærksom paa at indføre Foranstaltningen paa vedkommende Sted. Det Hele er altsaa virkelig ikke al denne Tale værd, thi det er saa simpelt, jævnt og ligefremt, at man ikke behøver at sige Meget derom. Jeg vil endnu bemærke, at det forekom mig besynderligt at høre det ærede Medlem paaberaabe sig, hvad et andet æret Medlem (E. C. Nyholm) havde udtalt om Løffen, thi det, der fremkom fra den Side om Løffen, gif imod det, som det ærede Medlem for Aarhus (S. M. Mørk) vilde. Løffen skulde nemlig ikke have en Toldforvalter, som der skulde sendes Bud efter, men Toldoppebørselsbetjenten skulde der handle selvstændigt, hvorimod det ærede Medlem ikke kan føle sig tilfreds, medmindre Toldforvalteren fra Hjørring tilfalder. (S. M. Mørk: Jo!) . Ja, naar det ærede Medlem nu kan føle sig tilfreds uden det med Hensyn til Løffen, haaber jeg ogsaa, at han vil finde sig deri med Hensyn til andre Steder. — Det ærede Medlem fra Hjørring (E. C. Nyholm) vil jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalget slet ikke foreslaaer Toldoppebørselscontrolleuren i Løffen fjernet, men det er kun Toldkassereren og Toldinspecteuren i Hjørring, der skulle forenes i een Person, og jeg seer altsaa ikke, at det ærede Medlem kan beklage

sig, Sagen seet fra Løffens Standpunkt. — Min ærede Nabo tilhøre (Frederiksen) har gjort nogle Bemærkninger om de flesvigiske Toldassistenten. De Herrer, der ere Medlemmer af Udvalget, vide, at jeg alvorligt har bragt dette Spørgsmaal frem i Udvalget, og at jeg i Betænkningen havde optaget en Bestemmelse derom, som var til Forhandling, da vi confererede med Finantsministeren om hele vor Stilling i denne Sag, men de Bemærkninger, som den ærede Finantsminister da gjorde, forekom mig i hiint Dieblit vel begrundede, og da det siden viste sig, at der ikke i Udvalget, eller idetmindste hos dets Fleertal, var nogen Stemning for, at man skulde fastholde denne Bestemmelse, lode vi den bortfalde, saaledes at der ikke findes Noget derom i den Betænkning, der er kommen det høie Thing ihænde. Jeg maa imidlertid paa den anden Side udtale, at jeg troer, at man, naar der skal gjøres Noget i denne Sag, vel maa skjelne imellem dem, der efter Ansøgning selv have udvirket, at de ere komne til Kongeriget, og dem, der ere fordrevne fra Slesvig, altsaa uden egen Skyld; thi jeg troer, at deres Stilling er saa forskjellig, at man meget vel kunde føle sig opfordret til at gjøre Noget for de Sidste.

Jeg skulde nu sige Noget om, hvad den ærede Finantsminister har anført. Jeg tilstaaer, at det overraskede mig, at den ærede Finantsminister tog Sagen saa alvorlig ligeoverfor Udvalget, som han gjorde; thi Udvalget har Anledning til at troe, at det har beviist ham, at det virkelig havde taget Hensyn til, hvad han har meddeelt det. Den ærede Finantsminister beklagede den Enighed, som er kommen tilstede i Udvalget, men det er dog mærkværdigt, hvor forskjelligt man kan komme til at bedømme en Ting. Ellers beklager man, at Betænkninger fra Udvalg, falde i Stumper og Stykker, men her vilde den ærede Minister hellere have seet, at vi stode paa forskjellige Sider, saaledes at han kunde have valgt imellem de enkelte Sider, og kunde have sagt: det eller det Mindretal kan jeg ikke holde med; Fleertallet eller Enigheden generer ham. Det viser sig imidlertid, at Udvalget dog her har begrebet sin rette Stilling; thi